

þó það sama ár til Nýja Íslands og bygði að Hvítanesi um 5 mílur norður af Gimli.

Þenna stað völdu þeir fyrir bygðarstæði, eftir því sem Einari sjálfum segist frá, vegna þess að þá var engisprettu ár mikið hér um slóðir og hafði pest sú eyðilaggt þá litlu jarðrækt er byrjuð var á sléttunum hér fyrir vestan, þóttu því slétturnar óhugsandi staður, enda þá erviðar yfirferðar. Aftur voru Rauðárbrakkarnir allir numdir þá fyrir löngu.

Eitthvað mun Einar hafa fengist við sveitarstjórn fyrstu árin í Nýja Íslandi, en þetta sinn dvaldi hann þó ekki lengi í bygðinni. Fluttist hann árið 1881 til Dakota, eins og áður er sagt, og þaðan aftur 1888 til Alberta, til bygðarinnar við Medicine River. Eftir 4. ára veru þar fór hann til Vernon í Okanagan-dal í B. Columbia. Eitt ár bjó hann í sjálfum bænum, voru þar þá nokkrir Íslendingar, er nú eru farnir. Sumarið 1899 flutti hann til baka aftur að Gimli og hefir dvalið þar síðan. Enda er hann nú hniginn að aldri, heilsan farin að bila og að líkindum lengstu ferðalögin um garð.

Einar er tvíkvæntur, hét fyrri kona hans Sigurbjörg Bjarnadóttir, húnvetnsk að ætt, systir Samsonar Bjarnasonar bónda í Dak. Voru þau gefin saman haustið 1876 af sera Páli Þorlákssyni. Dó hún skömmu eftir að þau fluttust til Dakota. Síðari kona hans heitir Jónína Sigfúsdóttir Ólafssonar og voru þau gefin saman af Guðm. Björnssyni (Anderson) friðdómara árið 1884. Var það fyrsta borgaraleg hjónavígsla meðal Íslendinga í Dakota, „og mæltist misjafnlega fyrir.“ Hafa þau eignast níu börn.

Af kviðlingum Einars verða aðeins fáir prentaðir enn, því margir eru þeir á lífi er þykja sér nærri höggvið í vísum hans. Setjum vér hér þó tvær vísur frá sumrinu 1902. Eru þær dálítið sýnishorn af orðfinni hans og glettni:

“Fólkið hefir fengið prest.
Færir hann sér vel í nyt,
það sem kyrkjan metur mest:
mikla trú og lítið vit.

Honum gefast víðtæk völd,
vill það sérhver trúuð önd.
Semur hann um syndagjöld,
safnaðanna fyrir hönd.

